

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/27/2023
Identifikačné číslo spisu:	1116010289
Dátum vydania rozhodnutia:	17.01.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1116010289.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňákovvej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného L. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 17. januára 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného L. G. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 26. mája 2016, sp. zn. 9T/19/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. G. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“), trestným rozkazom z 26. mája 2016, právoplatným 14. júna 2016, sp. zn. 9T/19/2016 uznal obvineného L. G. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- 1. januára 2016 v čase o 10:06 v X., na W. X, v priestore budovy F. na prízemí v pravej časti vnikol bez použitia násilia do miestnosti občianskeho združenia "H. - H." tak, že z dvora bez použitia násilia vnikol cez neuzamknuté dvere do priestorov budovy F., prešiel voľne prístupnou chodbou na dvor prislúchajúci k budove, kde bez použitia násilia otvoril dvere do priestorov "H. - H." odkiaľ z barového pultu odcudzil fľašu vodky - Ruský štandard originál 0,7 l v hodnote 11,70 €, fľašu Tequilla olmeca blanco 0,7 l v hodnote 16,80 € a z umelohmotného pohára položeného na bare odcudzil hotovosť vo výške 20,- €, čím spôsobil občianskemu združeniu "H. - H." škodu vo výške 48,50 € a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozkazom Okresného úradu Bratislava číslo konania OU-BA-OWS2-2015/024584 z 23. februára 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. marca 2015 a vykonateľnosť 2. apríla 2015 uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý spočíval v drobnej krádeži a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/107/2015 z 18. augusta 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. augusta 2015, bol odsúdený za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa zároveň podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, § 354 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu vo výške 48,50 eur poškodenému občianskemu združeniu H. - H., W., XXX XX X., IČO: XXXXXXXX.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený vlastnoručne napísané dovolanie, v ktorom dôvodil, že z obavy o svoju rodinu, z dôvodu sociálnych pomerov, ako aj z obavy uloženia vyššieho trestu, odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nepodal. Namietal však, že ku skutku sa nepriznal, lebo ho nespáchal, pričom obvinenie mu bolo vznesené na podklade jedného nepriameho dôkazu. Práve z dôvodu, že v jeho neprospech svedčí jediný nepriamy dôkaz a nejestvujú žiadne doplňujúce dôkazy, podáva dovolanie a prokuratúru žiada o preverenie dôkazov, pretože tieto dôkazy nenasvedčujú skutkovej podstate jeho trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

V prejednávanej trestnej veci bolo o vine a treste obvineného rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26. mája 2016, sp. zn. 9T/19/2016. To potom znamená, že obvinený dovolaním napadol rozhodnutie okresného súdu, ktorý mal v predmetnej trestnej veci postavenie súdu prvého stupňa. Z vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 2 Trestného poriadku upravujúceho okruh osôb oprávnených podať dovolanie však vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Dovolanie proti právoplatnému trestnému rozkazu súdu prvého stupňa podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku v spojitosti s § 368 ods. 2 písm. a)

Trestného poriadku môže podať iba minister spravodlivosti.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že obvinený nie je subjektom oprávneným napadnúť dovolaním právoplatný trestný rozkaz.

Nad rámec uvedeného, pre úplnosť, je potrebné ešte dodať, že v prejednávanej trestnej veci neboli splnené ani ďalšie podmienky dovolania, keďže podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu, pričom podľa § 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo; v dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371, pritom v prejednávanej veci obvinený podal dovolanie sám (nie prostredníctvom obhajcu) s tým, že obhajca napriek opakovaným výzvam súdu prvého stupňa podané dovolanie, v zmysle vyššie uvedených požiadaviek zákona, neodôvodnil, čo by odôvodňovalo odmietnutie dovolania obvineného bez vecného preskúmania veci aj podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku. To ale nič nemení na veci, že aj keby sa tieto nedostatky nevyskytli, dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Nezostávalo preto najvyššiemu súdu nič iné, len dovolanie obvineného L. G. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol senát najvyššieho súdu jednomyselne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.